14/03/2020

Συγκίνησε τους πιστούς ο Μητρ. Νικαίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Νικαίας

Την Ακολουθία της Β΄ Στάσεως των Χαιρετισμών τέλεσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικαίας κ. Αλέξιος στον Ιερό Ναό Προφήτη Ηλία Δήμου Αγίας Βαρβάρας την Παρασκευή 13 Μαρτίου. Ο Σεβασμιώτατος ομίλησε στο εκκλησίασμα, αναφερθείς στην ιερότητα του προσώπου της Υπεραγίας Θεοτόκου και στη διακονία της στο Μυστήριο της Σαρκώσεως του Υιού και Λόγου του Θεού.

Με βαθιά συγκίνηση και δάκρυα στα μάτια ο Σεβασμιώτατος προ του Δι’ ευχών έκλεινε τα γόνατα και ανέπεμψε δέηση αφενός υπέρ των στρατευμένων και των ανδρών των σωμάτων ασφαλείας που με ηρωϊσμό και θυσιαστικό αγώνα προστατεύουν τούτες τις δύσκολες ώρες την πατρίδα μας στα ελληνοτουρκικά σύνορα στον Έβρο και στο Αιγαίο και αφετέρου υπέρ της προστασίας ολόκληρης της ανθρωπότητας από την θανατηφόρα λοιμική νόσο που πλήττει όλον τον κόσμο.

Τέλος προέτρεψε όλους σε προσευχή και μετάνοια, εκφράζοντας την πεποίθησή του ότι ο φιλάνθρωπος Κύριος και Θεός διά πρεσβειών της Υπεραγίας Θεοτόκου θα διαφυλάξει και θα σώσει το ανθρώπινο γένος.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Χαῖρε ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων»

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Τό ἱερότερο καί πλέον σεβάσμιο πρόσωπο μέσα στήν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας εἶναι ἀναμφίβολα τό πρόσωπο τῆς Παναγίας. Καί τοῦτο ἀφενός λόγῳ τῆς μοναδικῆς καθαρότητάς Της καί ἀφετέρου λόγῳ τῆς ὑψηλῆς διακονίας Της στό Μυστήριο τῆς σαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Λυτρωτῆ τοῦ κόσμου. Σύμφωνα μέ τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Δαμασκηνό πρόκειται γιά ἕνα «Θαῦμα, τό πιό τρανό ἀπ' ὅλα τά θαύματα! Γυναῖκα νά τοποθετεῖται πάνω ἀπό τά Σεραφείμ...».

Μέ τήν ἐκλογή Της καί μέ τήν ὑπακοή Της ἀναδείχτηκε «τῆς προμήτορος Εὔας ἡ ἐπανόρθωσις». Ὅ, τι ἔπραξε μέ τόση ἐπιπολαιότητα ἡ πρώτη Εὔα ἔρχεται νά τό

ἐπανορθώσει σεμνά ἡ δεύτερη Εὔα, ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος. Ἐπικαιροποιεῖται ἔτσι ὁ διάλογος τοῦ αὐτοκράτορα Θεοφίλου μέ τήν ὁσία Κασσιανή: «Ὡς ἄρα διά γυναικός ἐρρύη τά φαῦλα (ἀλλά) καί διά γυναικός πηγάζει τά κρείττω».

Ἡ νέα Εὔα διορθώνει τό τραγικό λάθος τῆς προμήτορος Εὔας καί δίνει τή δυνατότητα στό ἀνθρώπινο γένος νά ξεφύγει ἀπό τήν φθορά καί τόν θάνατο καί νά ἀνυψωθεῖ πρός τόν Οὐρανό. Ὁ ἄνθρωπος, πλασμένος «κατ' εἰκόνα Θεοῦ», μέ Οὐράνιο προορισμό, προορισμένος νά ἀπολαύσει«ἐκεῖνα τά ὁποῖα μάτι δεν εἶδε καί αὐτί δεν ἄκουσε καί

ἀνθρώπινος νοῦς δέν ἐφαντάσθη, τά ὁποῖα ἑτοίμασεν ὁ Θεός δι' ἐκείνους πού τόν ἀγαποῦν καί βέβαια τηροῦν τό ἅγιο θέλημά Του» (Α΄Κορ.2,9). Ὁ πλανημένος ἄνθρωπος «παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καί ὡμοιώθη αὐτοῖς» (Ἰω. Δαμασκηνός). Ἔφτασε στό σημεῖο νά μοιάζει μέ τά ζῶα, ἔχασε τό «ἀρχαῖον κάλλος» καί κατάντησε ἕνα παιγνίδι στά χέρια τοῦ διαβόλου. Ἕνα σκοτάδι βρίσκεται πιά μπροστά του καί τά φοβερά ἀδιέξοδα τόν περικυκλώνουν ἀπό παντοῦ. Ἐλπίδα καί προοπτική δέ φαίνεται νά ὑπῆρχε, ἄν καί αὐτή ἡ προσδοκία εἶχε προεξαγγελθεῖ ἤδη ἀπό τή στιγμή τῆς πτώσεως.

Ὡστόσο ὁ ἄνθρωπος ἦταν ἀδύναμος καί ἀνίκανος νά σηκωθεῖ ἀπό τήν πτώση του. Χρειαζόταν βοήθεια, ἡ ὁποία εἶχε καί αὐτή ἐξαγγελθεῖ: «Αὐτός σοῦ συντρίψει τήν κεφαλήν» (Γεν. 3, 15). Χρειαζόταν ὅμως διαδικασία, πού δέν θά τρόμαζε τόν ἄνθρωπο καί δέν θά εἶχε τό στοιχεῖο τοῦ καταναγκασμοῦ καί τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐλευθερίας. Ὁ Θεός τῆς ἄπειρης ἀγάπης καί τῆς ἐλευθερίας ἤθελε κοντά Του τόν ἄνθρωπο, μέ τή δική του ἐλεύθερη ἐπιλογή. Χρειαζόταν μιά «Κλίμακα», γιά νά κατέβει ὁ Υἱός στή γῆ καί μιά «Γέφυρα», προκειμένου νά μπορέσει ὁ ἄνθρωπος νά ἀνέβει στόν Οὐρανό. Καί αὐτή ἡ πολύτιμη «Σκάλα» ἦταν ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος. Ἐκείνη, μέ τήν συνεχῆ ἐνατένιση πρός τά Ἄνω καί μέ τήν ἠθική Της καθαρότητα, γίνεται τό «Δοχεῖον τῆς Χάριτος», γιά νά σωθεῖ ὁ ἄνθρωπος μέσῳ Ἀνθρώπου.

Τέτοια εἶναι ἡ ἀπροσμέτρητη ἔκταση τῆς ἄπειρης εὐσπλαχνίας τοῦ Θεοῦ. Μέσῳ Αὐτῆς καί δι' Αὐτῆς «ἀνοίγεται πάλιν ὁ πρίν Παράδεισος, ἐπεισάγεται ὁ πρίν κατάκριτος ἄνθρωπος, καί θεοῦται ἀληθέστατα βροτῶν τό φύραμα» (Θεοτοκάριον).

Μεθαύριο, δεύτερη Κυριακή τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νά τιμήσουμε τόν Ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ. Εἶναι ὁ μεγάλος θεολόγος τῆς δεύτερης χιλιετίας πού διανύουμε ἀπό Χριστοῦ. Εἶναι ὁ κήρυκας τῶν Ἀκτίστων Θείων Ἐνεργειῶν καί ὁ μύστης τῆς Νοερᾶς Προσευχῆς, ὡς ἕνας συνεχής προσανατολισμός πρός τόν Κύριο καί τό ἅγιο θέλημά Του, γιά τή δική μας ὁμαλή πορεία καί γιά τήν εἰρήνη τοῦ κόσμου. Ἄλλωστε ὁ μεγάλος αὐτός Ἅγιος διακήρυξε

ἐμπειρικά ὅτι «Νοῦς ἀποστάς τοῦ Θεοῦ ἤ κτηνώδης ἤ δαιμονιώδης γίνεται».

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Τιμώντας τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο ὀφείλουμε νά ἀναλογιστοῦμε τήν εὐθύνη μας ἀπέναντι στόν δικό μας προορισμό καί νά διερωτηθοῦμε ἄν εἴμαστε ἄξιοι τῶν πολλῶν εὐεργεσιῶν πού μᾶς χάρισε ὁ Τριαδικός Θεός, μέ τή συνδρομή τῆς Παναγίας μας. Πρέπει νά ἐκφράζουμε συνεχῶς τήν εὐγνωμοσύνη μας γιά τίς πολλές καί ποικίλες δωρεές τοῦ Οὐρανοῦ. Μήν ξεχνᾶμε ὅτι ἡ ἀχαριστία ἔχει χαρακτηριστεῖ, καί μᾶλλον δικαίως, ὡς “τό ἀποπαίδι τῆς εὐεργεσίας καί ὡς ἡ μητέρα τῆς ἀναισχυντίας”. Ὀφείλουμε

νά κάνουμε τώρα τίς ἀναγκαῖες ἀναθεωρήσεις, νά ἐπανατοποθετηθοῦμε ἔναντι τῶν ἐλπίδων καί τῶν ὁραμάτων. Εἶναι καιρός νά ἀναλογιστοῦμε τόν σκοπό τῆς ζωῆς μας καί νά μετανοήσουμε εἰλικρινά, μέ τήν ἱερή ἀπόφαση νά ἀφήσουμε πίσω τό παρελθόν καί νά χαράξουμε καινούρια πορεία κοντά στόν Σωτήρα Χριστό, μέ τήν συνεχῆ πρεσβεία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Νά παρακαλέσουμε τήν Παναγία μας, τούτη τήν τόσο δύσκολη περίοδο πού διερχόμαστε νά στηρίξει τό γένος τῶν Ἑλλήνων, νά φωτίσει τήν ἡγεσία μας, νά στηρίξει τή νεολαία μας, νά δώσει κουράγιο σέ ὅλους. Ἐκείνη, ἀναμφίβολα, θά πράξει τά δέοντα, ὡς διαρκής Πρέσβειρα πρός τόν Οὐρανό, ἀλλά χρειάζεται καί ἡ δική μας εὐαισθητοποίηση, πάντα μέ τή δική Της βοήθεια καί τή συντήρηση ἐλπίδων, μέσῳ τῆς προσευχῆς, τῆς νηστείας καί τῆς ἐλεημοσύνης πρός τούς πάσχοντες ἀδελφούς μας.

Ἡ Παναγιά μαζί μας